

כשלון מדיניות ממשל ביידן מול טהראן

29.01.2024 | ד"ר יוסי מנשרוף | written by

התבססות איראן כמדינת סף גרעינית, והתקיפה הקטלנית של כתאא'ב חיזבאללה בה נהרגו שלושה חיילים אמריקאים, מבטאים את כשלון מדיניות ממשל ביידן כלפי טהראן.

בתי הדין הבין לאומיים בעיה אסטרטגית מדינית-ביטחונית ולא משפטית

29.01.2024 | ד"ר רפאל ביטון | written by

מטרתה של ההתקפה המשפטית הבין-לאומית היא לצמצם ללא סמכות והצדקה את זכותה של ישראל להגנה עצמית. לכן יש לחדול מייד משיתוף פעולה עם כל אחד מבתי הדין הבין-לאומיים.

להגביר את הלחץ ולרדוף את חמאס גם בחו"ל

29.01.2024 | מאיר בן שבת | written by

פגיעה בהנהגת חמאס בחו"ל תגרום לאירגון לאבד את השפעתו האזורית ותהפוך אותו לבעיה מקומית.

בלי עסקאות ותעותים? הבטחתם? תקיימו

29.01.2024 | ד"ר עדי שורץ | written by

הנהגה אחראית ושקולה צריכה לשקול תמיד את טובתה של כלל האוכלוסייה? אם אנו אומה תאבת חיים, וברצוננו להמשיך להתקיים במרחב האכזרי והאלים שנקרא המזרח התיכון, עלינו להמשיך עד למיטוט יכולותיו הצבאיות והשלטוניות של חמאס

מלחמת המספרים של חמאס: אסטרטגיה של הגזמה והסתרה

29.01.2024 | פרופ' קובי מיכאל | written by

חמאס שיכלל את אסטרטגיית מלחמת התודעה גם במימד הנפגעים. ההגיון המנחה הוא הגזמה והסתרה. זו המלחמה עם יחס הנפגעים האזרחיים הנמוך ביותר בהיסטוריה של המלחמות בעשרות השנים האחרונות, וצה"ל מצליח לפרק את החמאס תוך פגיעה מינימלית באזרחי הרצועה.

דור צעיר, נמרץ וחדור אמונה

29.01.2024 | דוד מ' וינברג | written by

עתידה של ישראל מובטח בזכות הנוער והחיילים הפטריוטיים והאמיצים שלה. יש להיזהר מתנועת ה"דיכאוניסטים" ו"מומחים" ותיקים השולטים בתקשורת עם שיח עגמומי וחשיבה תבוסתנית.

הלחץ על חמאס הוא המפתח להתקדמות, אך העוצמה הנוכחית לא מספיקה

29.01.2024 | שבת בן מאיר written by

ארגון הטרור מחזיר לעצמו את המשילות, תושבי עזה מסתגלים וחוזרים, וצה"ל דילל כוחות תמונת המצב לא רק שאינה דוחקת בחמאס להגיע לעסקת חטופים, אלא אף משרתת אותו

תנועת הדיכאוניסטים: הפער שבין הפסימיות המדוכדכת לבין האופטימיות

29.01.2024 | קובי מיכאל written by

לאחר 100 ימי מלחמה ועוד קודם לכן, צפים ועולים קולות ביקורתיים בקרב קבוצות מסוימות בציבור ובתקשורת לגבי מטרות המלחמה, המוצגות כיומרניות ולא ישימות, כמו גם באשר למתח שבין השמדת חמאס לבין שחרור החטופים

לא להחזיר את הפועלים מיו"ש ולהעניש בחומרה כל מעסיק שב"חים

29.01.2024 | שבת בן מאיר written by

2650 מעצרים ביצעו כוחות צה"ל ביו"ש מאז ה-7 אוקטובר. בממוצע 26 מעצרים ליממה. מחציתם פעילי חמאס. מספרים אלה, יחד עם הנתונים על היקף המטענים והאמל"ח שנחשף ביו"ש, משקפים חלק מהפוטנציאל הממשי של הטרור הנשקף מיו"ש, ומלמדים על גודל האתגר שמציבה זירה זו לכוחות הביטחון, במקביל למלחמה בעזה ולעימות עם חיזבאללה בצפון.

על הרקע הזה וכשהשמיכה מתוחה עד הקצה, נכון לנקוט מדיניות שתמצה באופן מיטבי את

ההיערכות הקיימת ותאפשר איתור מהיר ופעולה אפקטיבית כלפי חשודים, תוך רתימתם של האזרחים.

לצד מאמצי ההגנה במרחב התפר ופעולות הסיכול נגד תשתיות הטרור בתוככי השטח, נכון למצות את מלוא חומרת הדין עם מי שמעסיקים שוהים בלתי חוקיים, מלינים או מסיעים אותם. בנוסף להליכים הפליליים נגדם, יש לנקוט כנגדם בסנקציות מנהלתיות כמו ² סגירת בית העסק, ביטול רישיונות עסק והחרמת כלי רכב. נכון לפעול להחמרת הענישה כלפי מי שנוהגים כך, במיוחד בימי מלחמה !

נכון להימנע בעת הזו מחידוש העסקתם של פועלים פלשתינים מיו"ש, בישראל. השיקול העיקרי שמנחה את מערכת הביטחון להמליץ על החזרתם הוא החשש כי המצוקה הכלכלית, התסכול והבטלה יובילו את השטח הנפיץ, להתפרצות נגד ישראל. ואולם, החזרתם של הפועלים עלולה בעצמה להגדיל את היקף הפיגועים בישראל, בין אם ע"י פועלים ובין אם ע"י אחרים שיכנסו לישראל בחסותם. הלחימה בעזה מספקת לא רק השראה אלא גם דחף לפעולות נקם. במיוחד לנוכח התמונות והמסרים המשודרים ללא הרף ב"אלג'זירה".

ולא רק המראות מעזה, גם פעולות הסיכול המוצלחות שבוצעו ביו"ש והותירו אחריהן מספר לא קטן של הרוגים ופצועים ³ מגבירות את מניעי הנקם. במציאות שנוצרה קשה לשרטט את פרופיל המפגע הפוטנציאלי. בחלק מהמקרים מדובר בפיגועים ספונטניים, שילוב של מוטיבציה והזדמנות. הדרך לצמצם את הסיכונים מפני פיגועים כאלה היא לצמצם את החיכוך בין הפלשתינים לישראלים.

הציבור בישראל כיום נמצא בדריכות גבוהה ומגלה חשדנות כלפי כל פלשתיני מה"שטחים" שנמצא בישראל. יש בכך כדי לתרום למאמצי האיתור והסיכול. לא כך יהיה אם יימצאו בישראל עשרות אלפי פלשתינים. במצב של "סגר" קל יותר לאתר חשודים.

שיקול נוסף שאמנם לא אמור להנחות בקביעת המדיניות אך גם אותו נכון להביא בחשבון הוא תודעת המחיר. חמאס ברצועת-עזה זוכה כיום לאהדה רבה גם בקרב חלק מהציבור ביו"ש. הנזק שמהלכיו הסבו לפרנסת הציבור אפשר כי יגרום לקיזוז חלק מנקודות הזכות שצבר.

במכלול השיקולים דומה כי בשלב הזה הכף נוטה בעד השארת המצב על כנו ואי החזרתם של הפועלים לישראל. במציאות שנוצרה בשטחי הרש"פ ולנוכח היקפי הטרור, לא בטוח שצעד זה של החזרת הפועלים ישנה את המצב באופן דרמטי. נכון להעדיף את שיקולי הביטחון בטווח המיידי.

פורסם בישראל היום, בתאריך 16.1.2024.

בארבעה ממדים: כך המלחמה תחזק את ישראל

29.01.2024 | ד"ר רפאל בן לוי | written by

ישראל חטפה פגיעה קשה בנפש ובתדמית כמעצמה, אך עדיין יכולה לסיים את הלחימה במצב גיאופוליטי מחוזק ומשופר ביחס למצבה ערב המלחמה. אם נפעל נכון, ניתן יהיה למנף את ההישגים הצבאיים למקפצה גיאופוליטית במספר ממדים. הממד הראשון הוא בלימת הציר האיראני באזור. ברור שאסור לישראל לסיים את המלחמה לפני הכרעה ברורה מול חמאס, אך אסור להסתפק בהסרת האיום מעזה, אלא חייבים להמשיך עד להסרת האיומים האסטרטגיים הנשקפים גם מחיזבאללה ומהחות'ים. השגת הכרעה בשלושת הזירות הללו תהיה בעלת משמעות רחבה בהרבה מעבר להשבת הביטחון לעוטף ישראל בלבד.

ניצחון על חמאס הוא פגיעה בעיקר בציר האיסלאמיזם הסוני שמאיים על מדינות המפרץ מבפנים ומדינות אלו משוועות לראות את ישראל משלימה את המלאכה עד תומה. פגיעה משמעותית בחיזבאללה תשליך על כל הציר האיראני. ב-20 השנים האחרונות, איראן מחוללת שינוי פני האזור על ידי מימון, אימון וחימוש שלוחותיה בעיראק, סוריה, תימן ולבנון. חיזבאללה אינו רק עוד שלוחה איראנית, אלא השלוחה הגדולה והמרכזית ביותר ברשת הטרור האזורית, שיש לה תפקיד משמעותי באימון שלוחות נוספות כמו החות'ים. פגיעה אנושה בחיזבאללה לא רק תשיב את הביטחון לתושבי הצפון, אלא תפגע ישירות בציר האיסלאמיזם השיעי ואף עשויה להציל את לבנון מלהפוך לעוד רפובליקה איסלאמית, בצל הדומיננטיות ההולכת וגוברת של חיזבאללה בפוליטיקה הפנים לבנונית.

המימד השני הוא בזירה הימית. האיום מצד החות'ים חמור בעיקר בשל ההשלכות הכלכליות והוא מחייב את ישראל להיכנס לוואקום שנוצר בביטחון היס האדום. אמנם ישראל יכולה לפעול נגד האיום באמצעות תקיפות ממוקדות וחיסולים, אך עליה לראות במצב שנוצר הזמנה לבניית העוצמה הימית שלה לטווח הארוך. ישראל יכולה ליטול לעצמה תפקיד משמעותי בהבטחת חופש השיט ביס האדום וכן ביס התיכון וכך למצב את עצמה כשחקן מפתח בנתיבי השייט הללו, שהם בעלי חשיבות עולמית.

המימד השלישי הוא בייצוא ביטחוני. המלחמה מציבה אתגר גדול לכלכלה בישראל, אך בתוכו חבוי גם פוטנציאל חיובי. אתגרי הלחימה מאיצים תהליכי פיתוח של טכנולוגיות צבאיות חדשות, הן בתחום הטקטי קרקעי, והן בהגנה מפני טילים בליסטיים, סייבר ועוד. במקביל, בצל אתגרים ביטחוניים גוברים במקומות רבים עולם, יש כיום ביקוש הולך וגובר להצטיידות צבאית ונכונות להשקעה בביטחון. זו הזדמנות לישראל להפוך למשמעותית יותר כספק בתחומי ביטחון. לישראל יש את ההבנה הטכנית והיצירתיות ההנדסית שיכולה להציב אותה במגרש חדש כספק מערכות נשק בייחוד לזירת אירופה ולמזרח אסיה.

המימד הרביעי הוא דמוגרפי. שונאי ישראל בעולם יצאו מהצללים, והפגיעות ביהודים ברחבי העולם עלו לאין שיעור. התוצאה הצפויה לכך תהיה גל עלייה ממדינות מערביות. ישראל צריכה לעודד מגמה זו, ולדאוג להיות מקום אטרקטיבי גם מבחינה כלכלית לעולים ממדינות מפותחות. התוצאה יכולה להיות קפיצה דמוגרפית יהודית שתסייע לאתגרי ההתיישבות בכל הארץ, ובטווח הארוך ☒ להצלחת המאבק הדמוגרפי בין הים לירדן. הצלחה בתחום זה תוביל לביטול האיום המגולם ברעיון של מדינה פלסטינית בלב ארץ ישראל. במקומו נוכל לעבור לחזון חלופי של שליטה ישראלית עם ממשל עצמי מקומי לערביי יו"ש.

עקרון ברזל ביחסים בין אומות הוא שעוצמה וניצחון מביאים תמיכה ורצון לשתף פעולה מצד ידידים ויראה מצד אויבים. ישראל חייבת לעצמה, לנופלי טבח שמחת תורה וללוחמי צה"ל בחזית, למנף את ההישגים הצבאיים למקפצה מדינית של ישראל בגיאופוליטיקה האזורית והעולמית.

לכתוב פורסם במקור ראשון בתאריך 15.1.2024